

Về mặt trí tuệ, Lassalle không phải là người đọc nhất vô nhị, nhưng ông có một bộ óc xuất sắc và đã xuất bản nhiều bài tiểu luận về nhiều vấn đề chính trị và xã hội khác nhau cũng như một cuốn sách về Heraclitus dưới góc nhìn của Hegel. Ông mơ ước về việc giải phóng người công nhân Đức thông qua sự hỗ trợ của nhà nước và đã đưa ra một lời kêu gọi tha thiết gửi tới William I nhằm biến Vương quốc Phổ thành một "nền quân chủ xã hội". Bismarck, người biết rất rõ và tôn trọng ông, đã nói trong bài điều trần của mình trước Nghị viện rằng Lassalle là một người bảo hoàng triệt để, mặc dù không hoàn toàn chắc chắn liệu nước Phổ nên được cai trị bởi gia tộc Hohenzollern hay gia tộc Lassalle. Là một người trò chuyện xuất chúng, ăn mặc hoàn hảo không tì vết, một người sành ăn, người đàn ông có lối sống xa hoa này – đồng thời là thần tượng của giai cấp công nhân Đức – không thể tránh khỏi việc trở thành đối tượng bị Marx căm thù tột độ. Nếu ông sống lâu hơn – ông chỉ mới ba mươi chín tuổi khi qua đời – rất có thể ông đã tạo ra một bước ngoặt hoàn toàn khác cho sự phát triển của chủ nghĩa xã hội ở Trung tâm châu Âu và theo đó đối với thế giới. Marx hẳn đã thở phào nhẹ nhõm hơn khi đối thủ cạnh tranh của mình qua đời vào năm 1864. Ba năm sau, tập đầu tiên của cuốn *Tư bản* được xuất bản.

Những điểm yếu trong tư tưởng của Marx rất nhiều. Marx thời kỳ "trưởng thành" trở nên ít quan tâm hơn đến những cuộc tìm kiếm mang tính triết học. Sự vỡ mộng nói chung của ông do những thất vọng về chính trị (trên hết là sự thất bại của Công xã Paris) đã làm tăng thêm nỗi cay đắng, vốn đã bị đẩy lên cao bởi những lo toan triền miên về tài chính. Tính cách của ông đã xua đuổi tất cả bạn bè, ngoại trừ Engels. Ông tìm kiếm sự quên lãng trong vòng tay của người quản gia, Helene Demuth (cái tên mang ý nghĩa là "sự khiêm nhường"), người đã sinh cho ông một đứa con trai mà Engels, với sự trung thành, đã nhận là do chính mình tạo ra. (Câu chuyện thực sự mãi về sau mới bị rò rỉ.) Sự cay đắng có lẽ cũng đã đóng vai trò như một cái phanh kìm hãm tâm trí và công việc của ông, khiến chúng tiến triển rất chậm chạp. Sự cô đơn và cô lập đã khiến ông mắc phải những sai lầm nghiêm trọng chính xác là về đặc điểm tính cách con người, những sai lầm mà sau đó đã ảnh hưởng đến toàn bộ bối cảnh Marxist, chủ yếu là ở những quốc gia nơi chủ nghĩa Marx trở thành quốc giáo. Marx dường như đã không biết đến câu châm ngôn của Pascal rằng con người không phải là ác thú cũng không phải là thiên thần, và kẻ nào muốn biến con người thành thiên thần thì tất yếu sẽ hạ thấp anh ta xuống ngang hàng với ác thú – một tư tưởng cũng được thể hiện trong luận điểm của chúng tôi về đời sống tu viện cưỡng bách. Quả thực, "Thiên đường" cưỡng bách sẽ biến thành một địa ngục.